

Kız ve Serçe



Çınar BİBER

Kız ve Serçe

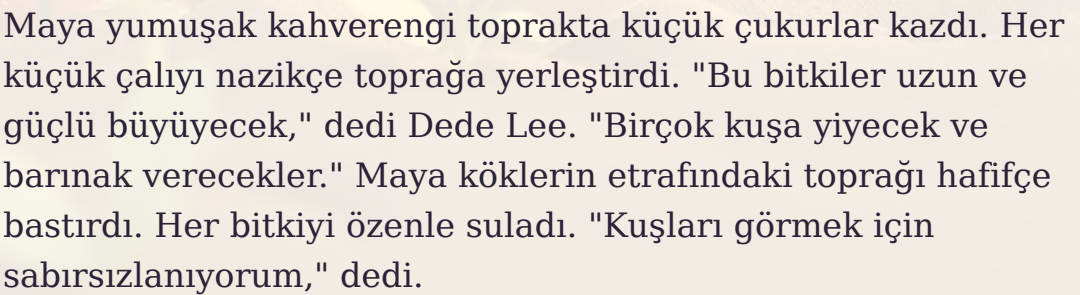
Çınar BİBER



Maya bahçesini her yerden çok severdi. Sıcak kahverengi bir teni, iki topuz yapılmış kıvrırcık siyah saçları ve ön dişleri eksik bir gülümsemesi vardı. Sarı tişörtünü, mavi kot tulumunu ve kırmızı lastik çizmelerini giyerdi. Küçük ahşap el küreği en sevdiği aletti. Güneşli bir sabah, dedesiyle birlikte bahçede durdu, yeni bir şey dikmeye hazırdı.



Dede Lee'nin kısa beyaz saçları ve düzgün beyaz bir bıyığı vardı. Yeşil bir pazen gömlek ve hasır bir güneş şapkası giyerdi. Elinde bir sulama kabı taşıyor ve Maya'ya gülümsüyordu. "Bugün yerli çalılar dikeceğiz," dedi. "Kuşlara ve arılara yardım edecekler." Maya'nın büyük koyu kahverengi gözleri hayretle açıldı. Yeşil bahçe eldivenlerini giydi ve küreğini aldı.





Ertesi sabah Maya kırmızı lastik çizmeleriyle bahçeye koştu. Yeni bir çalının üzerinde minik bir serçe gördü. Serçenin kahverengi ve gri çizgili tüyleri, krem rengi bir karnı ve gagasının altında siyah bir lekesi vardı. Parlak siyah gözleri doğrudan ona bakıyordu. "Merhaba, küçük serçe," diye fısıldadı Maya. "Bahçeme hoş geldin."



Serçe cesurca cıvıladı. Sanki buranın sahibiymiş gibi daldan dala zıpladı. Maya güldü. "Sen cesur birisin," dedi. "Sana Pip diyeceğim." Pip başını yana eğdi ve yeniden cıvıladı. Adı hoşuna gitmiş gibiydi. Maya hiç kıpırdamadan oturdu ve Pip yaklaştı. Kısa süre sonra arkadaş oldular.



Pip adlı serçe yerli çalıları çok sevdi. Yemek için minik tohumlar ve böcekler buldu. Rüzgâr estiğinde yaprakların arasına saklandı. Maya onu her gün izledi. "Dede, Pip bu bitkileri neden bu kadar seviyor?" diye sordu. Dede Lee gülümsedi. "Yerli bitkiler kuşlar için sıcacık bir yuva gibidir," dedi. "Yiyecek ve barınak verirler."



Maya, yerli bitkilerin burada her zaman yaşamış bitkiler olduğunu öğrendi. Burada nasıl büyüyeceklerini bilirler ve burada yaşayan kuşlara ve böceklere de yardım ederler. "Yani onları dikerek Pip'e yardım ediyorum?" diye sordu. "Evet," dedi Dede Lee. "Ve birçok başka kuşa da." Maya küçük bahçesiyle gurur duydu.



Bir sabah Pip bir arkadaş getirdi! Çalılıarın üzerine ikinci bir serçe kondu. Sonra bir tane daha, bir tane daha. Kısa süre sonra bütün bir serçe sürüsü bahçede zıplayıp cıvıldıyordu. Maya sevinçle ellerini çıırttı. "Bak Dede! Pip arkadaşlarını getirdi!" Bahçe, telaşlı küçük kuşlarla doluydu.



Maya başka kuşları da fark etti. Kırmızı göğüslü bir ardıç kuşu yeri gagalıyordu. Bir mavi alakarga daldan bağıırıyordu. Minik ispinozlar yaprakların arasında uçuşuyordu. Bahçe neşeli, gürültülü bir yer oluyordu. "Haber yayılmış," dedi Dede Lee. "Bahçen bir kuş oteli!" Maya bu düşünceye kıkırdadı.



Maya daha fazlasını öğrenmek istedi. Dede Lee'ye bitkileri sordu. Ona çalıların nasıl meyveler ve tohumlar yaptığını gösterdi. "Kuşlar meyveleri yer," dedi. "Ve dinlenmeye ihtiyaç duyduklarında dallara saklanırlar." Maya minik yeşil bir meyveye dokundu. "Yani bahçem onlara akşam yemeği ve yatak veriyor," dedi. Dede Lee başını salladı.



Maya daha da fazla yerli bitki eklemeye karar verdi. Biriktirdiđi bozuk paralarla parlak çiçekli küçük bir çalı aldı. Onu diğerlerinin yanına dikti, toprağı tam olması gerektiğı gibi bastırdı. Pip bir daldan izledi, sanki "Aferin!" der gibi cıvıladı. Maya mutlu hissetti. Bahçeyi kuş arkadaşları için daha da güzelleştiriyordu.



G nler ısındık a  alılar uzadı. Bah e artık yaprakların ve  i eklerin ye il bir karma asıydı. Her yerden ku lar geliyordu.  arkı s yl yor, u u uyor ve yuva yapıyorlardı. Maya bir ta ın  zerinde sessizce oturup izledi. Pip dizine kondu. "B t n arkadaşlarını getirmi sin," diye fısıldadı. Pip usulca cıvıldadı ve Maya'nın i i ısındı.



Dede Lee yanına oturdu. "Görüyorsun ya Maya," dedi, "yerli bitkiler diktiğimizde yaban hayatı için bir yuva yaparız. Kuşların yiyeceğı, suya ve barınağı ihtiyacı vardır. Bahçen onlara üçünü de veriyor." Maya telaşlı, neşeli yere baktı. "Onları diktiğim için mutluyum," dedi. "Ve Pip'in ilk gelen olmasından da mutluyum."



Artık Maya'nın bahçesi her zaman kuşlarla dolu. Serçeler kuş banyosunda su sıçratıyor. Ardıç kuşları çimende zıplıyor. İspinozlar çalılarının arasında uçuşuyor. Maya her cıvıltıyı ve şarkıyı biliyor. Her kuşu eski bir arkadaş gibi selamlıyor. Bahçesi neşeli, hareketli bir yer ve orada hiç yalnız kalmıyor.



Maya küçük şeylerin büyük bir fark yaratabileceğini öğrendi. Birkaç yerli çalı bahçesini bir kuş cennetine dönüştürdü. Yerli bitkilerin yaban hayatını desteklediğini ve arkadaşların tüylü olabileceği gibi tüysüz de olabileceğini öğrendi. Pip hâlâ her gün ziyarete geliyor ve her zaman bir iki arkadaş getiriyor. Maya ön dişleri eksik gülümsemesiyle gülümsüyor.



Maya'nın bahçesini bir gün ziyaret ederseniz, bir cıvıltı korosu duyacaksınız. Kırmızı çizmeli küçük bir kız ve Pip adında cesur bir serçe göreceksiniz. Onlar en iyi arkadaşlar. Ve bütün bunlar, Maya yerli çalılar diktiği ve küçük bir serçe kalmaya geldiği için. Son.